

Konsekvenser efter aflivning af minkbesætninger

Trine Hasselbalch
Partner

Anette Langballe Haahr Pedersen
Advokat

På pressemøde den 4. november 2020 meddelte Statsministeren og sundhedsmyndighederne, at alle danske minkbesætninger af sundhedsmæssige grunde skulle aflives, herunder også avlsbesætninger.

Myndighedernes krav om aflivning var begrundet i, at Statens Serum Institut havde fundet en ny mutation af Covid-19 blandt 12 smittede personer i Nordjylland, som har fået smitten overført fra mink, og hvor der er en risiko for, at den muterede virus hos mink kan få vidtrækkende konsekvenser for hele verdens håndtering af den igangværende pandemi.

Udmeldingen fra Statsministeren og Sundhedsmyndighederne medfører en meget usikker fremtid for den danske minkbranche, og flere har udtalt, at aflivningerne resulterer i en reel nedlukning af hele branchen, som delvist manglende lovhjemmel. Et flertal i Folketinget sikrede i går regeringen det manglende lovgrundlag til påbud om aflivning, uden at der blev taget stilling til den fulde erstatningspakke.

Mange minkavlere og leverandørerne til minkbranchen står lige nu i en fuldstændig usikker situation uden konkret kendskab til omfanget og indholdet af hjælpepakker, erstatninger m.m.

Desuagtet vil mange minkavlere opleve tunge og svære beslutninger i den kommende tid, som skal træffes og træffes inden for kort tid.

Henset til minkindustriens usikre fremtid bør en minkvirksomhed i samråd med sine rådgivere og samarbejdspartnere undersøge virksomhedens finansieringsgrundlag og likviditetsberedskab, herunder afdække mulighederne for at udnytte de allerede vedtagne og kommende hjælpepakker.

Minkavlere bør i lyset af en besætningsafvikling desuden gøre sig nogle overvejelser om, hvordan deres minkvirksomhed kan nedjustere sit løbende omkostningsniveau, herunder i særdeles kapacitetsomkostningerne.

Kendetegnet for mange virksomheder også i minkindustrien er, at der ofte indgås kontrakter, der enten er uopsigelige for en periode, eller har et meget langt opsigelsesvarsel.

Minkavlere bør derfor allerede nu undersøge deres kontraktforpligtelser med leverandører og samarbejdspartnere, herunder i forhold til muligheden for tilpasning, herunder f.eks. leasingaftaler, lejekontrakter, foderkontrakter og lign.

Det altovervejende udgangspunkt er, at aftaleparterne er bundet af vilkårene i de enkelte kontrakter, og opsigelsesadgangen for kontraktparten beror således på kontraktvilkårene i de enkelte indgåede kontrakter. Derfor vil det afhænge af den enkelte kontrakts vilkår, om en minkavler som kontraktpart og pengedebitor i kontraktforholdet vil kunne påberåbe sig force majeure for herved at frigøre sig for kontraktlige forpligtelser. I visse kontrakter ses det, at hver kontraktpart har mulighed for at påberåbe sig en pandemi e.l. som force majeure. Ofte vil situationen dog være den, at minkavlerens manglende behov for eller mulighed for at nyttiggøre en ydelse fra en leverandør eller en leasinggiver ikke udgør force majeure, og at minkavleren derfor kan ifalde erstatningsansvar, hvis minkavleren nægter at modtage en aftalt ydelse og/eller bringer kontrakten til ophør under påberåbelse af force majeure.

I det tilfælde, at minkavleren meddeler kontraktparten, at minkavleren ikke kan eller vil aftage ydelsen fra sin kontraktpart, har kontraktparten dog en tabsbegrænsningspligt, hvorved kontraktparten skal forsøge at afsætte ydelsen til anden side og i øvrigt minimere sine omkostninger mest muligt, uanset om minkavleren kan påberåbe sig force majeure.

For en minkavler kan det derfor være relevant på et tidligt tidspunkt at meddele sin kontraktpart, at den aftalte ydelse ikke ønskes modtaget, og samtidig opfordre kontraktparten til at begrænse sit tab mest muligt. På den måde kan minkavleren som pengedebitor forsøge at begrænse sit erstatningsansvar, uanset om kontraktparten følger opfordringen.

Hvis virksomhedens finansieringsgrundlag eller likviditetsberedskab ikke længere er tilstrækkeligt til at service de løbende forpligtelser, da bør virksomheden overveje, om der er grundlag for at indlede en rekonstruktion for virksomheden.

I forbindelse med en rekonstruktionsbehandling af en virksomhed, skal den udpegede rekonstruktør, i samråd med ledelsen og panthaverne, tage stilling til de kontrakter som virksomheden har indgået. Det giver virksomheden en lovhjemlet mulighed, i henhold til konkurslovens kapitel 2b, for at opsiges løbende kontrakter med et forkortet varsel på en måned. Rekonstruktionen giver således mulighed for at tilpasse virksomhedens forpligtelser i forhold til den ændrede situation, i forbindelse med at virksomheden søges rekonstrueret ved en tvangsakkord eller salg af virksomheden.

Hvis du har spørgsmål til nyhedsbrevet eller ønsker juridisk bistand med vurdering af din virksomheds kontraktlige forpligtelser eller rådgivning i øvrigt i forhold til din virksomheds likviditetsmæssige forhold, er du velkommen til at kontakte advokat og partner, Trine Hasselbalch, som er specialist inden for rekonstruktion og panteretlige forhold med et særligt kendskab til brancherelaterede problemstillinger inden for mink- og landbrugsbranchen.

Fagområder Insolvens og rekonstruktion

Sektorer Agriculture and food
